

Zeyd b. Sâbit -radiyallahu anh- şöyle demiştir: Ebû Bekr Yemâme'de şehîd olanların ölümünü müteâkib haber yollayıp beni çağırdı. Yanında Ömer b. Hattâb da bulunuyordu. Ebû Bekr bana şu sözleri söyledi:

Ömer bana geldi ve: Yemâme gününün şiddetli harbinde Kur'ân hafızlarından birçoğu şehit oldu. Ben diğer harb sahalarında da harbin şiddetli olup Kur'ân hafızlarının şehit edilmelerinden, bu sebeble de Kur'ân'dan büyükçe bir kısmın zayi olup gitmesinden endîşe ediyorum. Binâenaleyh ben senin, Kur'ân'ın kitâb hâlinde toplanmasını emretmeni düşünüyorum, dedi. Ben Ömer'e: Rasûlullah'ın yapmadığı bir işi nasıl yaparsın? Dedim. Ömer: Vallahi bu hayırdır, dedi ve bana görüşüme başvurmaya devam etti. Nihayet Allah benim göğsümü bu işi için açtı ve ben de Ömer'in düşündüğü bu işte onun gibi düşündüm.

Zeyd dedi ki: Bu sözlerden sonra Ebû Bekr, bana hitaben şunları söyledi: Sen genç ve akıllı bir erkeksin, biz seni hiçbir kusurla itham etmiyoruz. Sen Rasûlullah için vahyi yazıyordun. Buna binaen sen Kur'ân'ı ara ve onu bir araya topla! Zeyd buna karşı: Vallahi eğer bana dağlardan bir dağın nakledilmesini teklif etmiş olsalardı, o iş benim üzerime, bana emrettiği bu Kur'ân'ı toplama işinden

daha ağır olmazdı, dedi. Zeyd dedi ki: Ben: Sizler, Rasûlullah'ın yapmadığı bir işi nasıl yapıyorsunuz? Dedim. Ebû Bekr: Allah'a yemîn ederim ki, bu hayırlı bir iştir, dedi ve Ebû Bekr bana gelmeye devam etti. Nihayet Allah, Ebû Bekir'le Ömer'in akıllarını yatırdığı ve göğüslerini ferahlandığı bu işe, benim de aklımı açtı ve gönlümü ferahlandırdı. Bunun üzerine ben de Kur'ân'ın ardına düşüp gereği gibi araştırdım ve onu yazılı bulunduğu hurma dallarından, ince taş levhalardan ve hafızların ezberlerinden topladım. Nihayet et-Tevbe Sûresi'nin sonunu Ebû Huzeyme el-Ensârî'nin yanında buldum. O âyeti ondan başka kimsenin yanında bulmadım. Bu âyet,(Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.)Tevbe suresi 128. ayetten sûrenin sonuna kadar devam eden âyetti. Neticede toplanan bu sahîfeler, tâ Allah kendisini vefat ettirinceye kadar Ebû Bekr'in yanında bulundu. Sonra hayâtı müddetince Ömer'in yanında kaldı. Bundan sonra Ömer'in kızı Hafsa'nın yanında kaldı.Buharî rivayet etmiştir.

Zeyd b. Sâbit -radiyallahu anh- şöyle demiştir: Ebû Bekr Yemâme'de şehîd olanların ölümünü müteâkib haber yollayıp beni çağırdı. Yanında Ömer b. Hattâb da bulunuyordu. Ebû Bekr bana şu sözleri söyledi: Ömer bana geldi ve: Yemâme gününün şiddetli harbinde Kur'ân hafızlarından birçoğu şehit oldu. Ben diğer harb sahalarında da harbin şiddetli olup Kur'ân hafızlarının şehit edilmelerinden, bu sebeble de Kur'ân'dan büyükçe bir kısmın zayi' olup gitmesinden endîşe ediyorum. Binâenaleyh ben senin, Kur'ân'ın kitâb hâlinde toplanmasını emretmeni düşünüyorum, dedi. Ben Ömer'e: Rasûlullah'ın yapmadığı bir işi nasıl yaparsın? Dedim. Ömer: Vallahi bu hayırdır, dedi ve bana müracaatta devam etti. Nihayet Allah benim göğsümü bu işi için açtı ve ben de Ömer'in

düşündüğü bu işte onun gibi düşündüm. Zeyd dedi ki: Bu sözlerden sonra Ebû Bekr, bana hitaben şunları söyledi: Sen genç ve akıllı bir erkeksin, biz seni hiçbir kusurla itham etmiyoruz. Sen Rasûlullah için vahyi yazıyordun. Buna binaen sen Kur'ân'ı ara ve onu bir araya topl! Zeyd buna karşı: Vallahi eğer bana dağlardan bir dağın nakledilmesini teklif etmiş olsalardı, o iş benim üzerime, bana emrettiği bu Kur'ân'ı toplama işinden daha ağır olmazdı, dedi. Zeyd dedi ki: Ben: Sizler, Rasûlullah'ın yapmadığı bir işi nasıl yapıyorsunuz? Dedim. Ebû Bekr: Allah'a yemîn ederim ki, bu hayırlı bir iştir, dedi ve Ebû Bekr bana görüşüme başvurmaya devam etti. Nihayet Allah, Ebû Bekir'le Ömer'in akıllarını yatırdığı ve göğüslerini ferahlandığı bu işe, benim de aklımı açtı ve gönlümü ferahlandırdı. Bunun üzerine ben de Kur'ân'ın ardına düşüp gereği gibi araştırdım ve onu yazılı bulunduğu hurma dallarından, ince taş levhalardan ve hafızların ezberlerinden topladım. Nihayet et-Tevbe Sûresi'nin sonunu Ebû Huzeyme el-Ensârî'nin yanında buldum. O âyeti ondan başka kimsenin yanında bulmadım. Bu âyet,(Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.)Tevbe suresi 128. ayetten sûrenin sonuna kadar devam eden âyetti. Neticede toplanan bu sahîfeler, tâ Allah kendisini vefat ettirinceye kadar Ebû Bekr'in yanında bulundu. Sonra hayâtı müddetince Ömer'in yanında kaldı. Bundan sonra Ömer'in kızı Hafsa'nın yanında kaldı.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Zeyd b. Sâbit el-Ensârî -radiyallahu anh- Ebu Bekir -radiyallahu anh-'ın halifeliği zamanında sahabe radiyallahu Teâlâ anhum-'un peygamberlik iddia etmesi ve Arapların çoğunun dinden dönmeleri sebebinden dolayı Yemâme diyarında onbir yılında Müseylemetu'l-Kezzâb ile yaptıkları savaştan sonra Kur'an-ı toplaması için ona haber gönderdiğini anlatıyor.O savaşta birçok sahabe öldürülmüştü.Zeyd -radiyallahu anh- Ebu Bekir -radiyallahu anh-'ın yanına gidiyor ve yanında Ömer b. el-Hattâb -radiyallahu Teâlâ anh-'ı buluyor.Ebu Bekir Zeyd -radiyallahu anh-'a şöyle söylüyor:Bana Ömer geldi ve dedi ki:Muhakkak ki Müseylemetu'l-Kezzâb ile olan savaşta sahabe ölüm artmış ve çoğalmıştır.Ben kafirler ile olan savaşlarda Kur'an okuyanların ve hafızların ölümlerinin çok olmasından ve Kur'an-ın çoğunun gitmesinden korkuyorum.Ve ben Kur'an-ı toplamanı uygun görüyorum.Ebu Bekir -radiyallahu anh- dedi ki:Ben Ömer'e dedim ki:Ben Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yapmadığı bir şeyi nasıl yaparım.Ömer'de bana dedi ki:Kur'an-ı toplamak onu toplamayı bırakmaktan daha hayırlıdır.Ebu Bekir dedi ki:Allah benim göğsümü açana kadar Ömer benimle bu konuda konuşmaya devam etti ve bende Kur'an-ı toplamayı uygun gördüm.Zeyd b. Sâbit dedi ki:Ebu Bekir böyle dedi ve Ömer onun yanında oturuyordu ve hiç bir şey söylemedi.Sonra da Ebu Bekir Zeyd'e şöyle dedi:Sen genç ve akıllı bir erkeksin, biz seni hiçbir kusurla itham etmiyoruz. Sen Rasûlullah için vahyi yazıyordun. Buna binaen sen Kur'ân'ı ara ve onu bir araya topl! Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- zamanında Kur'an yazılmıştı ancak surelere göre tertiplenmiş ve bir yerde toplanmış olarak değildi.Zeyd buna karşı: Vallahi eğer Ebu Bekir bana dağlardan bir dağın nakledilmesini teklif etmiş olsalardı, o iş benim üzerime, bana emrettiği bu Kur'ân'ı toplama işinden daha ağır olmazdı, dedi.Zeyd dedi ki: Ben: Sizler, Rasûlullah'ın yapmadığı bir işi nasıl yapıyorsunuz? Dedim. Ebû Bekr: Allah'a yemîn ederim ki, bu hayırlı bir iştir, dedi ve Ebû Bekr bana görüşüme başvurmaya devam etti.Nihayet Allah,benim de aklımı açtı ve gönlümü ferahlandırdı.Bunun üzerine Zeyd "Rika" ve "Ektâf" olan Ketif yani omuz kemiği geniş bir kemiktir.Aslı hayvan kemiği olup kuruyunca üzerine yazı yazılırdı.Hurma dallarının yapraklarını kazıyarak onun geniş kısmına yazıyorlardı.Ve

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hayatta iken Kur'an-ı tam olarak toplayan ve ezberleyen Ubey b. Ka'b ve Muâz b. Cebel gibi hafızlardan topladı.Bu da kemiklerde ve hurma dallarında olanların üzerine onay üzerine onay raporu oldu.Zeyd Tevbe suresinde iki ayeti ondan başkasının yanında yazılı olarak bulmadığı gibi bulmadığı Huzeyme b. Sâbit el-Ensârî'de buldu.(Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.)Tevbe suresi 128.Neticede toplanan bu sahîfeler, tâ Allah kendisini vefat ettirinceye kadar Ebû Bekr'in yanında bulundu. Sonra hayâtı müddetince Ömer'in yanında kaldı. Bundan sonra Ömer'in kızı Hafsa'nın yanında kaldı.-radiyallahu anhum-.Rafiziler Ebu Bekir'in Kur'an-ı toplamasına itiraz ettiler.O Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yapmadığı bir şeyi yaptığını ki Ebu Bekir -radiyallahu anh-'ın yaptığı şeyde kabul edilmeyecek bir şey yoktur.Öyle ki o Allah,Rasûlü ve Kitabı için samimi bir ameldir.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebû Saîd -radiyallahu anh-'ın Sahih-i Müslim'deki hadisinde olduğu gibi bu konuda izin vermiştir:"Benden Kur'an hariç hiç bir şey yazmayın." Hedefi bundan önce yazılmış olanı toplamaktı.Rafizilerin Sıddik'a itiraz etme yönü yoktur.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/10574>

النَّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

